

Álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 13. mars 2012 gaf kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í máli nr. M-99/2011:

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 26. október s.l. bað X, hér eftir einnig nefnd álitsbeiðandi, um álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna galla sem hún telur vera á rafhlöðu í fartölvu af gerðinni Lenovo Ideapad U350 sem álitsbeiðandi keypti hjá verslun Y þann 29. janúar 2010. Samkvæmt því sem kemur fram í álitsbeiðni virkar rafhlaðan í tölvunni ekki sem skyldi og telur álitsbeiðandi hana gallaða og fer fram á að seljandi leggi sér til nýja rafhlöðu.

II

Málsmeðferð kærunefndarinnar

Með bréfi, dags. 11. janúar sl., gaf kærunefndin Y kost á andsvörum og bárust þau 24. janúar. Með bréfi, dags. 26. janúar, gaf kærunefndin álitsbeiðanda kost á að gera athugasemdir við andsvörin og frest til þess til 9. febrúar. Engar frekari athugasemdir bárust.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda.

Álitsbeiðandi kveðst hafa keypt Lenovo Ideapad U350 af Y þann 29. janúar 2010 og hafi tölvan að hennar sögn unnið óaðfinnanlega þar til í lok september 2011 en þá hafi skilaboðin „consider replacing your battery“ komið frá notendaviðmót tölvunnar þrátt fyrir full hleðslu, auk skilaboðanna „there is a problem with your battery, so your copmuter might shut down suddenly“. Segir álitsbeiðandi að nú sé svo komið að tölvan þurfi stöðugt að vera tengd við hleðslutæki, enda dugi hleðsla rafhlöðu einungis í 15-20 mínútur. Kveðst álitsbeiðandi hafa leitað til seljanda tölvunnar, Y, þann 29. september 2011 og tilkynnt þeim að rafhlaðan væri gölluð og krafist úrbóta. Í kjölfarið hafi álitsbeiðandi verið sendur á verkstæði Y en þar var henni tjáð að ekkert væri hægt að gera í málinu þar sem einungis væri árs ábyrgð á rafhlöðunni og að sú ábyrgð væri runnin út. Í kjölfarið fór álitsbeiðandi með tölvuna aftur í verslun Y þar sem henni var tjáð að þar sem rafhlaða væri rekstrarvara, ætti 2 ára tilkynningarfrestur um galla ekki við um hana.

Krefst álitsbeiðandi þess að fá afhenda nýja rafhlöðu í samræmi við ákvæði 30. gr. laga um neytendakaup nr. 48/2003 enda hafi rafhlaðan ekki þá eiginleka sem mátti vænta við kaupin hvað varðar endingu og notagildi sbr. 15. gr. sömu laga. Auk þess hafi álitsbeiðandi borið fyrir sig gallann innan þess tveggja árafrests sem kveðið er á um í 2. mgr. 27. gr. sömu laga.

IV

Andsvör seljanda

Í andsvörum, sem bárust frá lögmanni seljanda, segir eftirfarandi:

„Því er mótmælt að rafhlaðan sem um ræðir hafi verið gölluð í skilningi 16. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup, enda er um að ræða hlut sem hefur mismunandi endingartíma eftir því hvernig farið er með hann, auk þess að hafa fyrirfram ákveðinn líftíma. Endingartími rafhlaðna eins og um ræðir í þessu tilviki eru um eitt til eitt og hálf ár og af þeim sökum er ábyrgðartími framleiðanda og söluaðila takmarkaður við eitt ár. Ábyrgð skv. neytendakaupalögum nær til þess að bæta tjón ef

um gallaða vöru er að ræða, en ekki til þess að skipta um hlut sem er orðinn eldri en eðilegur endingartími sambærilegra hluta er að öllu jöfnu.

Til frekari stuðnings er vísað til þess að rafhlaðan er ennþá nothæf þrátt fyrir að það þurfi að hlaða hana eins oft og álitsbeiðandi heldur fram, bendir allt til þess að varan sé að renna endingarskeið sitt en ekki að hún sé gölluð.

Því er haldið fram að um eðilegt slit á vöru sé að ræða, en rafhlaðan fellur í flokk rekstrarvara sem skipta þarf reglulega og ekki er hægt að búast við að hafi lengri líftíma. Þar sem endingartími vörunnar er stuttur þarf að skipta um hana reglulega líkt og dekk á bifreiðum eða blekhyllki í prentara. Þar af leiðandi er ábyrgð vörunnar eitt ár og er það áréttað í skilmálum umbj. míns sem vísað er til á reikningi sem gefinn er út við kaup. Einnig áréttað í leiðbeiningum sem fylgja með tölvum við kaup.

Þá er kröfum álitsbeiðanda einnig mótmælt á þeim grundvelli að söluaðili ber ekki ábyrgð á því ef vara hefur ekki verið meðhöndluð á réttan hátt. Í þessu tilviki var liðinn það langur tími frá kaupum að því er haldið fram að meðferð notanda hafi verið orsök þess að rafhlaðan sé orðin léleg. Því til stuðnings er vísað til þess að spennugjafi álitsbeiðanda var ónýtur vegna meðferðar/umhirðu hans. Þess ber einnig að geta að ítarlegar leiðbeiningar fylgdu með tölvu um meðferð rafhlöðu enda um vöru með viðkvæma eiginleika að ræða.

Í ljósi alls ofangreinds er farið fram á að nefndin hafni öllum kröfum álitsbeiðanda”

V

Niðurstaða kærunefndarinnar

Kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og Y falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. lög nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa.

Ágreiningur aðila fellur undir lög nr. 48/2003 um neytendakaup. Eins og áður er rakið keypti álitsbeiðandi fartölvuna 29. janúar 2010. Þann 29. september tilkynnti álitsbeiðandi seljanda að rafhlaðan væri gölluð og krafðist úrbóta. Var þetta um 21 mánuði frá því kaup fóru fram. Telur kærunefndin samkvæmt þessu að álitsbeiðandi hafi uppfyllt skilyrði 1. og 2. mgr. 27. gr. um tilkynningu á galla, innan frests og án ástæðulauss dráttar frá því galla varð vart. Þá hefur álitsbeiðandi krafist þess að fá afhenta nýja rafhlöðu frá seljanda með vísan til 30. gr. umræddra laga.

Í andsvörum seljanda er rakið það sjónarmið að rafhlöður séu rekstrarvörur sem skipta þurfi reglulega um og ekki sé hægt að vænta mikillar endingar af. Með vísan til þessa sé uppgefinn ábyrgð seljanda á rafhlöðum í fartölur einungis eitt ár og séu þessi sjónarmið, auk ábyrgðartímans áréttuð hvort tveggja í leiðbeiningum sem fylgdu fartölvunni og í reikningi með henni. Þannig geti rafhlaðan ekki talist gölluð í skilningi neytendakaupalaga enda ekki áætlað að hún endist lengur en í eitt til eitt og hálf ár. Það að rafhlaðan haldi ekki hleðslu lengur en í 15-20 mínútur sé því ekki vísbending um að hún sé gölluð, heldur að hún sé að renna sitt endingarskeið.

Seljandi vísar einnig til þess að hann það undanþyggi hann ábyrgð á hinu selda að kaupandi hafi ekki meðhöndlað fartölvuna með forsvaranlegum hætti og vísar því til stuðnings til þess að spennugjafi fyrir fartölvu álitsbeiðanda hafi verið ónýtur vegna meðferðar hans á honum.

Um galla er fjallað í 15. og 16. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup. Í a-lið 1. mgr. 16. gr. segir að söluhlutur teljist gallaður ef „hann sé ekki í samræmi við þær kröfur sem fram koma í 15. gr.” Í b-lið 2. mgr. 15. gr. segir að söluhlutur skuli „hafa þá eiginleika til að bera sem neytandinn mátti vænta við kaup á slíkum söluhlut að því er varðar endingu og annað.” Söluhlutur telst þó ekki gallaður nema gallinn sé „hvorki sök neytanda né stafar af aðstæðum sem hann varða” eins og segir í 1. mgr. 26. gr. laganna.

Þar sem mál þetta snýst um endingu á rafhlöðu, sem seljandi segir sjálfur að sé rekstrarvara sem ekki eigi að hafa endingu umfram eitt til eitt og hálf ár telur kærunefndin að

skýra verði 2. mgr. 27. gr. neytendakaupalaga um kvörtunarfrest, 2 eða 5 ár eftir atvikum, á þá leið að ef seljandi hefur sérstaklega greint kaupanda frá því með skýrum og ótvíræðum hætti að endingartími söluhlutar, eða einstakra hluta hans sé skemmri en kvörtunarfrestur skv. greininni, verður ekki talið að seljandi beri ábyrgð á söluhlutnum eða einstökum hlutum hans í lengri tíma en sá fyrirvari nær til. Hafi hinsvegar söluaðili ekki gert slíkan fyrirvara með nægjanlega skýrum og ótvíræðum hætti getur hann ekki gert slíkan fyrirvara eftir kaupin.

Þrátt fyrir að það komi fram í ábyrgðarskilmálum Y að ábyrgð á rafhlöðum sé einungis eitt ár kemur þar ekkert fram sérstaklega um hver sé endingartími rafhlöðu af þeirri gerð sem hér er deilt um. Ekkert hefur heldur komið fram um það að seljandi hafi greint álitsbeiðanda sérstaklega frá því þegar kaupin fóru fram að líftími rafhlöðunnar væri einhver ákveðinn tími, og þá skemmri en tvö ár sem er hinn almenni kvörtunarfrestur vegna galla. Það sem það var ekki gert álitur kærunefndin að álitsbeiðandi hafi mátt vænta þess að rafhlaðan entist lengur en raun ber vitni sbr. b-lið 2. mgr. 15. gr. Telur kærunefndin því að rafhlaða sú er deilt er um í málinu hafi sé haldin galla og að seljanda beri að verða við kröfu álitsbeiðanda og leggja honum til nýja rafhlöðu í fartölvuna. Hvað varðar þau rök seljanda að rafhlaðan sé í raun ekki biluð, þar sem hún að sögn álitsbeiðanda haldi hleðslu í 15-20 mínútur, þá vísar kærunefndin til a-liðar 2. mgr. 15. gr. þar sem segir um eiginleika söluhlutar að hann skuli „henta í þeim tilgangi sem sambærilegri hlutir eru venjulega notaðir til.“ Má af þessu draga þá ályktun að rafhlaða í fartölvu, sem ekki haldi hleðslu lengur en sem nemur fjórðung úr klukkustund, henti ekki í þeim tilgangi sem sambærilegir hlutir eru venjulega notaðir til og skorti þar með upp á þá eiginleika sem fartölvurafhlaða skal hafa og telst því allt að einu gölluð í skilningi laga um neytendakaup.

Hvað varðar seinni lið andsvara seljanda um að ástand rafhlöðunnar megi rekja til rangrar notkunar eða meðhöndlunar kaupanda, vill kærunefndin áréttta að rafhlöður eru íhlutir sem afar ólíklegt er að hægt sé að nota á rangan hátt og að ný afhending söluaðila á spennugjafa, að því er virðist án fyrirvara, geti ekki talist sönnun á því að söluaðili hafi ekki notað rafhlöðuna á réttan hátt. Verður því ekki fallist á að um ranga notkun sé að ræða.

VI

Álitsorð

Y leggi álitsbeiðanda, X, til nýja rafhlöðu í tölvuna sem hún keypti hjá versluninni þann 29. janúar 2010.

Áslaug Árnadóttir

Lárus M.K. Ólafsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir